

CHARLES BAUDELAIRE

Wyznanie

CHARLES BAUDELAIRE

KWIATY ZŁA

Wyznanie

TLUM. ADAM [ZOFIA TRZESZCZKOWSKA] M-SKI

Luba, słodka kobieto, raz jeden, jedyny

Ty się o ramię me wsparła,

A w mroku duszy mojej pamięć tej godziny

Nie starła się, nie zamarła.

Wspomnienia, Kobieta

Późno już było; na kształt nowego medalu

Pełnia podnosiła lice,

A uroczystość nocy spływała jak fala

Na śpiące grodu ulice.

Miasto,
Noć, Księżyc

Biegając u ścian domów i u bram przedsieni,

Kotów gromada swawolna,

Z uchem na czatach, albo na kształt drogich cieni

Towarzyszyła nam z wolna.

Kot

Nagle wpośród zbliżenia, jakie wywołało

Półświatło nocy niepewne,

Z twych ust, z których wesele tylko zawsze brzmiało,

Z ust, co tak dźwięczne i śpiewne,

Z twych ust, tchnących radością, jak w jasne poranki

Fanfara¹ rozgłośnie brzmiała,

Dziwaczna nuta skargi, na kształt niespodzianki,

Wyrwała się tęskna, drżąca.

Jak dziecina kaleka, brzydka, głupowata,

Której się wstydzą rodzice —

I którą by na długo, chcąc ukryć od świata

W ciemną zamknięto piwnicę,

Dziecko, Kaleka

Biedny Aniele! nuta głosiła krzykliwa,

Że „nic pewnego na świecie!

I że egoizm ludzki jakkolwiek się skrywa,

We wszystkim zdradzi się przecie;

Przemijanie, Kondycja
ludzka, Vanitas, Los

Iż rzemiosła piękności niewesołe dzieje,

Że nie rozkoszne zadanie

Tancerki, która zimna na rozkaz szaleje,

A śmiech ma na zawołanie;

¹*fanfara* — krótka melodia grana jako sygnał rozpoczęcia jakiejś uroczystości lub na czyjąś cześć. [przypis edytorski]

Że budować na sercach jest to niedorzeczność,
    Że piękność, miłość, rozkosze
Krucze są, że niepamięć pogrąża je w wieczność
    Jak śmiecie, zgarnąwszy w kosze”.

Ach! często, często potem myślą wyzywałem
    Tę noc, ten smutek, milczenie, —
I to straszne przed serca konfesjonałem
    Twe wyszeptane zwierzenie.

Wspomnienia

Ten utwór nie jest objęty majątkowym prawem autorskim i znajduje się w domenie publicznej, co oznacza że możesz go swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać. Jeśli utwór opatrzony jest dodatkowymi materiałami (przypisy, motywy literackie etc.), które podlegają prawu autorskiemu, to te dodatkowe materiały udostępnione są na licencji Creative Commons Uznanie Autorstwa – Na Tych Samych Warunkach 3.0 PL.

Źródło: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/kwiaty-zla-wyznanie>

Tekst opracowany na podstawie: Karol Baudelaire, Kwiaty grzechu, tłum. Adam M-ski [Zofia Trzeszczkowska] i Antoni Lange, H. Cohn, Warszawa 1894

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>). Reprodukacja cyfrowa wykonana przez Bibliotekę Narodową z egzemplarza pochodzącego ze zbiorów BN.

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Aleksandra Sekuła, Marta Niedziałkowska, Weronika Trzeciak.

Okładka na podstawie: yeowatzup@Flickr, CC BY 2.0

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Nowoczesna Polska – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przekaż 1% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Nowoczesna Polska, KRS 0000070056.

Dołącz do Towarzystwa Przyjaciół Wolnych Lektur i pomóż nam rozwijać bibliotekę.

Przekaż darowiznę na konto: [szczegóły na stronie Fundacji](#).